

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

A LETTER BY MOSES DI ROSSI FROM PALESTINE,
RATED 1535.

IN a *corpus geographorum*, for which it will be one of the first duties of Jewish Science to edit critical texts of Hebrew descriptive travels composed during the latter half of the fifteenth and the beginning of the sixteenth centuries, the post of honour will certainly belong to the Italians. The extraordinarily favourable relations between Venice and the whole of the Orient, the periodical voyages of perfectly equipped vessels to Egypt and Palestine¹, the development of trade between the Republic and the Levant, acted as a continual stimulus to the Italian Jews to visit the scenes of their national glory. Though a natural result of their refined intellects, their liberal education, which had reached a higher stage in Italy than elsewhere, and their mastery of the Hebrew language, exhibited in a flowing and pure prose, still praise is due to the Italian Jews for having preserved their observations and impressions permanently, in detailed reports of their travels, and in letters sent home to their relatives and friends. These reports and epistles furnish valuable historical data concerning countries and periods of which we should otherwise have remained in total darkness. The eagerness with which every one awaited news from the Orient transformed every pilgrim into a geographer, every traveller into an author. Merchant or scholar, saint or man of the world, all wrote accounts of their travels, which, on reaching their destination, were shown round and were even copied and widely distributed. Thus, for example, there are the valuable travels which Meshullam b. Menachem² di Volterra³ wrote in 1481, describing his

¹ Cp. notices of these travelling routes in M. Steinschneider's *Hebr. Bibliographie*, XXI, 136.

² Possibly the scribe of the Codex Günzberg 166, Menachem b. Aaron b. Joab of Volterra is Meshullam's father. He styles himself, according to Senior Sachs' catalogue, at the close of this manuscript: החצער קצער ימיים פפני חמת המצקינים מידייזו ניר איזו מניהם בעמ' אהון הנזהה בעמ' שבענו גו אימטס פטני איזו מניהם בעמ' אהון הנזהה בעמ' יוזאב ולדה' מער וטיאו ונהבניאו וווחטניאו וקורטניאו לשם נו' הדנה הדרה הטלטחו יוזאב ולדה' איזר ימיים להודש איזר ימיים שנין המשת אלטס מזאה ותשעים ושלש [1433].

³ Edited by D. Castelli in A. M. Luncz's *Jerusalem*, I. p. 166. &c.

experiences during a journey to Egypt and Palestine. It appears that commerce with precious stones often brought the Florentine merchant to the Orient¹. When Obadiah di Bertinoro, at the close of 1487, commenced his pilgrimage to the Holy Land², Meshullam was on the same ship, which he, however, left in order to re-embark at Rhodes in a vessel bound for Chios³. The letter which Obadiah di Bertinoro wrote to his father from Jerusalem is one of the most authentic Jewish itineraries ever composed. The anonymous Italian traveller who, probably impelled by R. Obadiah's example, left Venice on August 5, 1495, did not pass through Egypt, but went direct to Beyruth⁴. This omission is regrettable, because we have thus lost a number of valuable observations and evidences which we otherwise might have possessed.

With the Italian Jews' renewed interest in the Ten Tribes and the River Sambation, fostered by the accounts of David Reubeni and other reporters from the Orient, the correspondence from the Holy Land received a fresh impetus. The Cabbalist Abraham Levi of Jerusalem had already, in 1524, sent a letter to Mordecai Modena and Asher Levi⁵. In 1528 he gives an account of the Ten Tribes⁶. His colleague Israel, probably Israel Ashkenazi of Perugia, a friend of the Egyptian *Nagid*, Isaac Cohen Sholal, who was spending his closing years in Jerusalem in dire want, sends his patron Abraham of Perugia periodical letters, in which he discusses the signs of the times and gives news concerning the Ten Tribes⁷. Abraham of Perugia received reports on the same subject from Rafael b. Azriel Trabotto⁸. Previously to this period already, Juda b. Salomon di Blanes⁹, in Castello, had begun to collect everything that reached him from the Orient on these topics¹⁰.

Thus it will be explained that also a simple merchant, Moses di Rossi of Cesena, whom originally commercial interests brought to the Orient, sent to his native place a report of his travels, couched in literary form, in which he also touches upon the question of questions,

¹ Castelli in Luncz's *Jerusalem*, I, p. 186.

² His two Letters were published with a Translation in the *Jahrbuch für die Geschichte der Juden*, 1863, II, p. 195, &c.

³ Ibid., p. 199.

⁴ Also edited by A. Neubauer, and translated, *ibid.*, p. 273, &c.

⁵ Codex 62⁴ of the Günzberg Collection in St. Petersburg, according to Senior Sachs' *Manuscript Catalogue*.

⁶ Published by A. Neubauer in *ר' נבנ*, 1888, IV, p. 24, &c., and in *THE JEWISH QUARTERLY REVIEW*, I, p. 196, &c.

⁷ *Ibid.*, pp. 25-32.

⁸ *Ibid.*, p. 32, &c.

⁹ Cp. D. Kaufmann in *Revue des Études Juives*, IV, p. 93, note 1.

¹⁰ *ר' נבנ*, IV, p. 36, &c.

which so excited his co-religionists—the existence of the Ten Tribes. Abraham Joseph Salomon Graziano¹, the indefatigable compiler of Modena, justly deemed this letter worthy of preservation in his Collection, in which his industry and scientific instinct rescued from oblivion so many Jewish historical documents. From this work, which is in my possession, Moses' letter is here published for the first time. Moses di Rossi belonged, as his son Elias' name proves, to the family of Menachem b. Elias of Cesena². He set out for the Orient in 1534. His son Elias appears to have been captured by pirates. The father learnt, however, from a correspondent at Famagusta in Cyprus, that Elias had been liberated from captivity. Safed, in Galilee, became the home of Moses; from this centre he undertook many journeys for commercial purposes. A sister Hannah, and her husband Isaac Baruch, accompanied him on his pilgrimage to the Holy Land. But Isaac's feeble health was unequal to the hardship of the voyage, so that a slight accident, a fall over a door step in Zidon, proved fatal. The widow, Moses' sister, did not care to stay longer in the East and soon returned home to Cesena, bringing with her, as a pious memento of her Oriental travels, a list of tombs in the Holy Land, given to her at Jerusalem, where she spent two months with her husband and whence she accompanied him to Hebron³. But though Moses leaves much to his sister's oral report, he will not send his letter without some account of the Ten Tribes. His meagre information only amounts to this: that a kingdom of free Jewish tribes are said to live in the desert, far from the ordinary course of caravans, and that they make common cause with the Arabs in raids on travellers; the Jews, however, whom they meet are treated hospitably, presented with rich gifts, and safely escorted to their destination. This completely corresponds with the account received by Abraham b. Isaac Halevi Ibn Megas, physician in ordinary to the Sultan Solyman, whom he accompanied on his expedition to Aleppo⁴. Our report repeats accounts of eye-witnesses concerning Jewish tribes in Ethiopia, *the Falashas*⁵. In the market-place of Trablous he met a Jewish merchant, who dealt in sugar, rice, paper, and other products, but who also had with him seventy-five Jewish male and female slaves from Ethiopia. Another Jewish

¹ Cf. D. Kaufmann, *Monatsschrift*, 39, 351, note 1.

² *Hebrew Bibliography*, XII, 107 f.

³ Isaac Baruch cannot be the author of the work mentioned by Zunz (*Collected Writings*, I, p. 179, note 72), as the latter was written in 1521 and 1522.

⁴ Zunz, I, p. 84, &c.

⁵ Cp. A. Epstein, *Eldad ha-Dani*, p. 183, &c.

merchant of Trabious related his travels which brought him to the Falashas, how he had crossed the so-called Magnetic Sea in a ship put together without iron nails and so reached his destination. The heat in those countries was so intense that the inhabitants were forced to go about naked. The town Sindschel¹ was exclusively inhabited by Jews who sold the king of Portugal, annually, 40,000 burdens of pepper; the money they received was used by them in commercial enterprises. But what no other traveller has reported about the Falashas, came to the ears of di Rossi, viz. : that they only recognize Maimonides' Code and possess no other authorities on traditional law.

Consistently with the character of a cultivated Italian Jew, who was at the same time a man of the world and a child of his age, Moses di Rossi had also an eye for political and social life abroad. He reports the conquests of the great Sultan Solyman, who, with the assistance of the Grand Vizier Ibrahim, subdued Persia, the kingdom of the Ssafi Dynasty. On December 31, 1534, the victorious Sultan received the keys of Bagdad, which had surrendered without a blow having been struck, and he was able to add to his other titles that of Lord of Darus-Salam, the Home of prosperity and victory, as Bagdad used to be called². The conquest of Tebris, the heavy losses of the Turkish army, which, in the winter of 1534-5, lost its beasts of burden³ in the impassable streets, were, as we learn from Moses, quickly and correctly known at Safed. If Moses, as a Turkish subject, followed with keen interest and sympathy the military movements of his sovereign, he, on the other hand, does not fail to give his undiminished attention to political events in the land of his birth. The ship arriving from Ragusa had brought news of the election of a new Pope. Clement VII had died, having occupied St. Peter's chair for twelve years, and Alexander Farnese, after a cardinalate of forty years, had been elected, in the Conclave of October, 1534, Pope, in his sixty-seventh year, with the title Paul III⁴. Moses' expectation that this election would prove favourable to the Jews seems to have been justified⁵ by subsequent events.

Moses was so far unfortunate in Safed that during his stay there the price of provisions, which in ordinary years was incredibly low, became, owing to a drought, excessively dear. The fruit that in other years came from Damascus was completely destroyed by a hail-

¹ On Singili or Cranganore in India, see Gustav Oppert, in *Semitic Studies*, ed. by G. A. Kohut, pp. 404, 410; comp. also pp. 613-614.

² Hammer, *Geschichte des osmanischen Reiches*, II², pp. 114-118.

³ *Ibid.*, p. 114.

⁴ Leopold von Ranke's *History of the Popes*, I⁸, p. 156.

⁵ D. Kaufmann in the *Revue des Études Juives*, XXVII, p. 209, &c.

storm. The grapes of Safed, which grew to a fabulous size and weight, made up to some extent for the loss of other food stuffs.

Safed was a very busy place ; it was the centre of the entire clothing industry. The trade in wool and its manufacture maintained the inhabitants comfortably. The skill they had attained in the tailors' art drove Venetian competition completely out of the field. The growth of the city would, Moses thinks, make it in another ten years unrecognizable. The chief commercial towns in the vicinity were Beyruth and Trablous. The latter city, especially, attracted to itself all the trade that had formerly flourished in the Square of Damascus. Trablous was the market to which all caravans flowed. From it Jewish merchants started for Aleppo, the chief staple town for the whole of the Turkish Kingdom as well as for Persia. Consequently the Jews of those districts seldom had occasion to visit Venice. All necessities of life and wares were brought to their very doors.

Most gratefully Moses notes the freedom which the Jews enjoyed under the Arabs—so different from the condition of his co-religionists in Italy. In Palestine and Egypt, Jews, he tells us, held the chief offices in the Customs. Hardly any taxes were imposed. That year, in consequence of the extraordinary expenditure incurred by the Persian war, the Jews were exceptionally asked to make advances of loans, secured partly by pledges, and partly by municipal revenues which they themselves collected. In accordance with an old institution reinforced by the Egyptian *Nagid*, Isaac Cohen Sholal, scholars were exempt from every kind of burden except payment of the poll-tax. A list of the articles of commerce that come from Safed, and a eulogy on the salubrity of its climate, which renders the presence of a medical man unnecessary, and which restored his wife Sarah to perfect health, closes the letter, of which not one of the least noteworthy characteristics is, that its writer includes in his prayer all the inhabitants of his beloved fatherland.

DAVID KAUFMANN.

ברונים אתם ל"ה

כִּי עַתָּה הַלְאָנוּ תְּהִפּוֹכֹת וּמִקְרֵי הַזָּמָן הַעֲמִירָנוּ כְּמַטְרָא לְחֵץ כִּי כָּבֵר רָאוּ
עִינֵיכֶם לְפִי מָה שָׁאַחֲשׁוּב הָר' אַלְיהוּ בְּנֵי יִצְחָק וְהַנִּידְרָכְתִּי לְכֶם אַתָּה כָּל אֲשֶׁר קָרְהָוּ
וּבְהַצְרוֹת עַבְרוּ עַלְיוֹ בָּאֲשֶׁר רָאִיתִי בְּאֶנְרָוִתִי אֲשֶׁר קָבְלָתִי בְּפָמָה אַגְּסָטָנוּ
יּוֹם בְּדַיְמָרְשָׁעַבְרָ¹ וְאַוְקָבְלָתִי אֶנְרָתָק וְעִינֵיכֶם תְּרַאֵנָה בְּאֶנְרָתִי הַגּוֹלָה אֲשֶׁר

¹ = Monday, Feb. 8, 1535.

יחדתי אליו את כל הצרות עברו עלי מיום שנשכה עם כי כל מה שכתבתי היה כתפה מן הים ולכולי עלמא אסור לפתחו הכתב ההוא ולכם שרי לנן תקרואו אותו ותשלחוו אליו באשר הוא שם אחריו תחתמו אותו . ואם באולי נסע משם בני י"ז הנ"ל תשלו האנרגת יהדתי אליו לכם"ר יוסף חתנו י"ז מודינה קרוביו ואלו כתבו יקרנה וישמור לעשות בכל הכתב בה ואף כי אמנים כי אחרי קבלתי אגרותיו הקל מעלי העזר הרבה מ"ט לבי כל עמי עד באו ביתי באחת לשלו ה' ישמור צאתו ובאו מעתה ועד עולם . לנן אחוי אל תשימו עלי אשם אם לא אכתב אלכם באורך כאשר היה עם לבבי לעת עתה אך בקוצר מלין אודיע לכם דרך כלל ולא אריך לספר פתרה כמ' יצחק ברוך ניסנו ז"ל כי אחרי כי הביבורה מרת חנה אחותנו תם"א ¹ נפשה אותה ותעש לשב אל ביתה כי נכמרו רחמייה על בנייה י"ז ובוניה מב"ת ² היא תניד לבם ומספרה השמעו כי אני לא נמצא בפרטיהם וזה כי אני נסעה מפה יומ' ראשון כ"ב שבט עם המשאות שלי ללכת בצדון ומשם לצפת ובהייטנו בדרך רחוק כמתחוי קשת ירדנו נשים רבים והנמלים שלי לא היו יכולם ללכת וולו הנמלים שלי לבתיהם לבפר אחד שם אלבורי רחוק מפה ר' מיל ושם ישבנו עד יום נ' בא[דר] מפני הנשם והשלג ובין כך כמ' יצחק ברוך ניסנו ז"ל הנ"ל ואשתו אחותנו מב"ת עברו לפני עד צידון כי לא היה טען משאות כמו [...] לה ונפטר לעולמו בר"ח אדר בעונות וחסרו צדיק אחד ונפטר שם בצדון רחוק מקבר זבולון כמו חז' מיל . והאמת כי פה נפל מפתח אחד על הארץ והיה נבוה הפתח מעט יותר מאשר אחת ונשבר מעט בחוטמו האמנם כי נרפא קצחו ויצא לחוץ על משענתו ולא היה מרגיש בשום חולי וחוشبתי כי מיתה היה איסטנס וענוג מאר ולא נסעה לבני ים ובפרט בדרך רחואה כו' ולנו ולאשתו ולבניו לכל ישראל שבק חיים ושלם . והוא כתב לבני י"ז באך לנן לא כתבתני אני וולתי דרך כלל . מה אדרבר ואומר לך חדשות מהמדינה הזאת כי כבר קדרמוני אנשים רבי' בכתב ועל פה האיך והכמה מהגניל הלו וככל אומר לך כי כמו שבאיטליה מתקנים תקונים ומחדרשי' נטיעות והישוב מתרבה בכל יום בן הוא במדינה הזאת וכי שראה צפת זה עשר שנים וראה אותה עתה היא נפלאת בעניינו כי בכל עת מרבים היהודים לבא ומלאתה הבנדים מתרבה בכל יום ואומר' כי יותר מט"ז אלף קרייסאי נעשו בצפת בזאת השנה מלבד הבנדי' גבוח' ויש שעושים מהם טובות כמו אותן שבאי מווינציא וכל איש ואשה שיעשה בצמר בכל מלאכה ירוח מזונתו בריווח . הרופא לכלبشر ומפליא לעשות הוא יעדיך על קו

¹ מנשים באחד תבורכנה ² .

הבריות והחיים והשלו' . בהניעי בצתת זה יותר משנה קניתי החטה שם לערך מ' הסטארו שלנו שם ציסינה ועתה שזה ג' ליט' כי נתיקר השער כי היה בצורת בכל הסביבות ובפרט באיז ציפרוי יש רעב גדול כי הארץ אכל כל מני תבואה ודרך עכו בים. החל שם חטה לרוב וגס בפיורת האילן היה בצורת גדול מפני הברד שירד בדמשק והכה כל פרי העץ זולתי ענבים רבים וטובים ממענים הרבה אכלנו בצתת . וספרו לי אנשי הארץ כי ראו אשכול ענבים אחד משקלו כ' רוטולי שחם כמו קס'ב ליט' משלנו וברוך המשביע לרעבים הוא ישביעכם כל טוב בוה ובבא וצדקה תרומות אתכם . כבר חקרתי ודרשתי על ענין השבט', היה נפלאת בעינינו לוחק המהלך אין חקר יותר מא" שנה ודרך המדבר . האמת כי נתרבר אצלי מאנשים ומדריכים שונים כי בדרך למייקא יש במדבר אחד יהורי' הרבה יושבי אחוזים ועתם היינו קרוב להם יש ערביה' הרבה ונולדים כל אשר יעדור עליהם בדרך וחולקים השלל היהודים והערביים ואם יודמן להם יהורי' נותנים לו מתנות ומלוי' אותו עד מקום במטה והרבה מעשים ספרו לי בכיזא בוה . בהיותי בטריפולי בא תגר יהורי' אחד ממקרים ולו שמנים וחמשה בין עברי' ישפוחות כלם כושיים ועמו צוקרו ואורה וניר ומני' חנרות הרבה ומכר והחليف והליך לדרכו . עוד בא יהורי' אחד תגר בטריפולי בהיותי שם ועמו אבני' טובות ובשדים וספר לי כי הוא החל עד ארץ כוש דרך אנניה בלב ים וראה נסائم הרבה מטערת הים והוא היה בספינה גדולה שלא היה בה אף' מסמר אחד של ברזל ובהותו שם ראה האנשי' ערום הלבנו מבלי לבעש לרוב החום וגס הוא היה עלי' בתנת בד לבה והיתה כבירה עלי' והניד לי כי הניע עד סג'יל שהוא עיר גדולה כלם יהודים והם נתונים למלך פורטונאלו בכל שנה ארבעים אלף משאות פלפלין והוא נתן להם מעות הפרסון ומנהננים על פ' הרם'בם ז'ל . חדש אין מה בכל הניל ריק כי אדונינו המלך יר'ה יצא מקוסטנטינופולי' והליך בארכוזות הצופי' נקרא אל עי'ם ולקח את ארציו מידי בלי קרב ומלחמה עד בבל והצופי' ברה מפנוי והליך נס אל שושן הבריה והוא עיר גדולה ואנינה מוקפת חומה ובבש אותה ואח'ב' חור הצופי' ותפש שושן הבריה כי לרוב הקור ובצער המים מתחו סופי' רבי' ועתה אדונינו המלך יר'ה עשה חיל בחיל לכיבוש המלכות ה' יצילח דרכו ויתן לפניו נוים ומלכי' כאוט נפשו אם' . אין כל חדש בכל הניל ולא בירושלים טובב'א כי זה ימי' קבלתי כתוב משם אך בירושלם הביאו המים ממעין אחר אשר בדרך חברון אל המצדקה אשר בנו בהר ציון והביאו שם עפר' ומורכי אש לחזקה עדין לא הלאתי אני לירושלים ע'ה טובב'א² כי עונות נרמו לי כי בה' ימי' לחדר

¹ = polvere.

² עיר הקושש חנמה ותונון במחרה בימינו אמן =

ادر נכנשתי לנצח ואחר חדש ימי בא שמש הר" אליהו בני ויצא מה שיצא ועתה הכהורה אחותנו זויתה בירושלם טוב"ב ובחברון יותר מ"ב" חדש' מפה תשמעו כי הן כל ראתה עינה גם בידה מספר מפקד כל הצדיקים שנקרו באرض הקדושה הכל בכתב מיד סופרי ירושלים ע"ה טובב"א ושם תראו אל תחתמו על החפץ להניח הר' אליהו בני זי"א בפאהמה אנטטן כי כאב את בן ירצה ואלו היו הימים שמה במשמעותם הדובות הרעות הוציאו על הארץ כבר היו הימים עד וונציאה ולולי הסיתותו אח"ב לבא לשם כי עתה היה בא לביתי בשלו' ובשהקם. עדין לא הלק עבדך אנה ואנה לסchorה וטראפולי וברוטי כבר נודע לכם מהותן ובהן נמצאי פרישין אטורוני' ותמרי' בול אך התמרי' איןם טוב'י' כמו הבא'י' ממצרים ובהן ימציא כל מיני תגרות שבועלם כי רוב התגרות שהוו עומדי' בدمישק עתה הם בטריפולי והקהל נשמע מהנאליה בבוראות בטראפולי וברוטי כי בכל יום באים יהוד' לסתורה בטראפולי ושם ילנו לאחלה' שם מוצא כל התגרות מארץ תוגריה וארכות העם שהוא מחו מדרי' ופרם' האמנים מפה לא ילכו יהוד' לוונציא' אחרי כי התגרות יבוא עד פה כי אם פעם ביזובל' בבא הספינה ראנושאה זה במשלשל חדש' בטריפולי הנידי מפרט האפיפיור קלמענטן' וכי עשו תמורה החשמן פרניי [ה'] ישמרהו] וחיהיו חשבתי יהיה טוב ליהודי' נם הוא כי השינוי עונתי תקופה לא עשייתי שום מלאכה רק קניתי מעט קריסיא' ובגדים ומכרתיא ואותם היה בהם ריח הנון לפי הקצתה . פה אין גנות כמו בארצנו והתוגרמי' מכבדי' היורדי' הנכבד' . ופה ובאליסנדריה' של מערים המומנו על המבטים והכנסות המלך הם יהוד' . ואין בכל המלכות עלות רק השנה הזאת עברו מלחמת הצופי הוצרכו היהוד' להללות מעות מה אל השרים ויש שנתנו להם משכונות ויש שנתנו להם מהכנסות העיר והיהודי' נובי' אוטם אמן תלמידי חכמי' לא יפרעו שום פרעון כי אם כסף גולגולתא . מכל מיני תגרות ימצאו באלו הארץ ומצפת יצא מוך טוי ובלתי טוי לרוב גאליה אסקמניה שמן ודרש מעט ובשאר ארצות כי שי' ארכוי' טאפיתה קורדוכאני' וכל מיני בשמיים פלפלן גראפולי' אגוזים מוסקאטוי' זנבליל מיצי' קנה בשום והרבה קונים מהם היהוד' לסתורה והכל נמכר ברוטולו שהוא ששה ליט' שם . ויש אשר יעשה חלוף עם היהודים מבשימים بعد עישרת אלפים בפעם אחת . הכהורה כלתי והנער משה נגיד ייצו הם מהדי' ומחר נלק בצתת בעה' והכבודה מורת שרה אשתמי מב"ת מאו הנעה בצתת שב' ה' ורפא לה כי המים והօיר טובים

¹ קלא"ו בלווע גה"פלו שהם טומרים: נו. 365, רבר שמואל Comp. Samuel Aboab,

מאר אין כמותם ולזה אין חלימים נמצאים שם כי אם מעט ולזה מלאכת הרפואה אין לה מבוא שם ולא ירואה הרופא מזונתו והחילום יאכלו הקשואים רבבי זוטרי והדלקיים והרבה מיין פרות . בן אברככם בחיי וערב ובקר אחרים אשוחה ואישא תפלה עליהם ועל כל יושבי איטליה ומרחוק אשוחה לכלכם קטן ונדרול ולכל הקהילות הקדושות אשר באיטליה ולכל קרובינו ומיודעינו לבלם בשם אקרא . אחללה פניכם כתובו אליהם מצד' ולכל אחוינו ונכדינו וגיסנו בפרט ולכל קרובינו בכלל ולכל אהובינו וידועי שמו תקראו בשם לשלו' וה" יראנו לו ללו' בשמחת יהודה וירושלם עם כל ישראל חברינו בחיינו ובמוורה בימינו אמן

נחפו מאר אחיכם דור הקטן מן האדומים כותב ליל מוצאי שבת קרוב ליום השחר ט ניסן רצ"ה ¹ בתוספת אהבה ורב שלו'

¹ = Sunday, Mar. 14, 1535.